

INDEX.

cerdoti committere, l. 1. 10. 35. Licet ipse Presbyter non esset, ibid. Committi ei, qui Sacerdos non fuerit, collatio minorum Ordinum nequit, ibid. Quid de Ordinibus Sacris, ibid. n. 40. 41.
 Errare nequit quoad substantiam in rebus moralibus, cum pro universa Ecclesia quicquid statuit, ibid. num. 47. Nec cum ex cathedra decernit, Nec ut persona privata circa fidem, ibidem.
 Non tenetur consulere Cardinales in causis fidei, vel aliis arduis, ibid. n. 48.
 Nequit errare in Canonizatione Sanctorum, ibid. num. 49.
 Valet delegare Sacerdoti non Episcopo administrationem Sacramenti Confirmationis, etiam si Pontifex non esset Episcopus, ibid. num. 56. 57. Permanet potestas delegata adhuc post mortem Pontificis, qui delegavit, numero 58. Etiam absque justa causa commissione facta, valide Sacramentum administratur, num. 59. Non expirat facultas, quamvis cesset necessitas, ob quam concessa fuit, n. 60.
 Pontifex si aliunde non haberet, posset ex redditibus Ecclesiasticis exigere ad suae personae, dignitatisque sustentationem, lib. 1. 17. 35.
 Non potest ex decimis quicquam concedere, nisi congrua ministrantibus spiritualia superstit, ibid. num. 84.
 Ad quas decimas de jure teneatur, ibid. n. 84.
 Erraret tollendo absolute praecipuum decimarum, etiam si Ministris Ecclesiae congrua relinquere-
 tur, ibid. n. 122.
 Pontificia potestas regitur à Spiritu Sancto, qui Papam errare in rebus gravibus, non finit, ibid.
 Pontifex, non obstante quacumque consuetudine, poterit onus fidelibus imponere necessarium ad cultum Divinum, ejusque Ministros sustentandos ibid. n. 1. 14.
 Pontifex an possit consentire alienationi bonorum Ecclesiae absque causa, aut per se alienare, l. 2. 16. 33.
 Utrum valeat poenas temporales stabilire in laicos, qui subditi in temporalibus illi non sunt, lib. 2. 20. 104. cum aliis.
 Habet potestatem condendi leges poenales in infideles pro fidelium defensione, n. 112.
 Pontifex, & non alius potest concedere facultatem extrahendi reos ab Ecclesia, quibus de jure immunitas comperit, n. 238.
 Possessio vera per fictam traditionem acquiritur, lib. 2. 19. 6.
 Possessor praesumitur factus locupletior ex fructibus, quos consumpsit, lib. 1. 3. 23.
 Possessor bonae fidei an teneatur fructus industriales restituere? ibid. n. 26. 27.
 Conventus principaliter ob annuas praestationes, quas percepit, cogitur reddere illas, quibus locupletior effectus est, ibid. n. 28.
 Possessor bonae fidei, qui melioramenta fecit, à creditore agente hypothecaria liberatur offerens rei aestimationem, lib. 1. 8. 7.
 Res aestimatur secundum tempus, quo pretium offertur, ibid. n. 16.
 Possessor qui non melioravit rem, non habet jus offerendi, nisi rei aestimatio sufficiat ad integram debiti solutionem, ibid. n. 18.
 Possessor malae fidei restituere compellitur fructus, quos ex melioramentis à se factis percepit, ibid. n. 22. 25. Limitatur, ibid. dist. n. 22.
 Aliud juris est in bonae fidei possessore, ibid. n. 27.
 Pro possessore in dubio judicandum, quoties de instrumentorum prioritate non constat, lib. 1. 16. 53.
 Potestas extraordinaria, quae est penes simplices Sacerdotes ad Sacramenti Confirmationis administrationem, pendet à voluntate Pontificis, quatenus ipsi liberum est committere, vel non, lib. 1. 10. 29.
 Potestas jurisdictionis ad absolvendum Sacramentaliter de jure Divino requiritur, ibid. n. 43.
 Potestas conferendi Sacramentum Confirmationis nullo tempore praescribi à non Episcopo potest, ibid. n. 62.
 Praeceptorum legis Mosaeicae divisio, lib. 1. 17. 2. Quot fuerit, n. 4. Quando data sunt, n. 5. Non omnia simul fuerunt tradita, n. 6. Quomodo ea data sunt, num. 7.
 Judicialia, & caeremonialia cessant cum lege, non sic moralia, ibid. num. 8. Moraliam hodie an obligent ex vi legis uteris? n. 9.
 Judicialia non cessant statim post legem Evangelicam promulgatam, ibid. n. 10.
 Potest lege humana introduci judicialium observatio, ibid. n. 11.
 Praecepta legis Mosaeicae expirant post sufficientem legis Gratiae promulgationem, ibid. n. 13.
 Praeceptum solvendi decimas, an fuerit judiciale, vel caeremoniale? ibid. n. 28.
 Praes necessitatem non inducunt, lib. 1. 5. 37.
 Praes in tractatu rescriptorum quid sit, & quae comprehendere soleant, lib. 1. 20. n. 9. Sunt gratiae pars, n. 10.
 Praes ad cuiusque gratiae impetrationem quae de necessitate exprimenda, remissive, ibid. n. 64.
 Praelatus Regularis secundum propriam conscientiam causas Religiosorum, quos subditos habet, definire potest, lib. 1. c. 1. n. 22.
 Praelatus inferior Pontifice non valet acceptare resignationem beneficii in favorem, & illud alii à nominato conferre, lib. 1. 5. 25. Imò nec Pontifex de potestate ordinaria, quando apposita est in resignatione clausula: *Non aliter, neque alio modo*, ibid. n. 26.
 Praelatus etiam inferior Papa non prohibetur admittere resignationem in favorem per viam modi, & alium beneficium dare, ibid. n. 27.
 Nequit acceptare resignationem non approbando, nec rejiciendo conditionem ad favorem tertii, & id nominato liberaliter concedere, ibid. n. 28.
 Praelatus non obligatur ad locationem de bonis ad dignitatem pertinentibus factam à praedeceffore, lib. 2. 15. 100. cum aliis.
 Potest bona Ecclesiae ad triennium locare, n. 109.
 Jurans non alienare, an possit absque perjurio locare ad longum tempus, lib. 2. c. 16. n. 18. & 19.
 Licet rem feudalem ad Ecclesiam reversam antequam mensa incorporaretur iterum in feudum concedere, omisso juris solemnitate, n. 46. & lib. 2. c. 17. n. 54. ubi de emphyteusi.
 An possit absque juris solemnitate repudiare hereditatem, vel legatum, in quo sunt immobilia? n. 21. 22.
 Praelegatum immune est ab oneribus hereditariis, de jure communi, & quid de Jure Hispano, lib. 2. c. 2. n. 17.
 Praescriptio non currit adversus impeditum agere, lib. 1. 8. 47.
 Praescriptio coepa continuatur contra mulierem, quamvis res, quae praescriberetur, in dorem detur, donec turve propter nuptias, ibid. n. 50.
 Currit contra eum, qui impeditur agere, cum idem

INDEX.

idem valet obstaculum facile removere, ibid. n. 53.
 Nulla cum mala fide de jure Canonico procedit, l. 1. 9. 15. Intelligi si peccatum adfit, n. 19.
 Praescribere nequit, qui putat, se injuste, & cum peccato possidere, quamvis in veritate possideat, ibid. n. 20. Mala fides dupliciter consideratur, ibid.
 Ut praescriptio impediatur, necessarium requiritur, quod possidendo peccetur contra justitiam, nam alia peccata non obstant praescribenti. Et cum peccato veniat praescriptio valet, ibid.
 Praescriptio inducitur odio negligentiam renunciarum non potest, ibid. n. 38.
 In praescriptionibus publica utilitas versatur, ibid. num. 42.
 In praescriptione juris redimendi ex pacto retrovendi nullo modo mora purgari potest, ibid. n. 44.
 An praescribendam actionem personalem de jure Regio bona fides non desideratur, & fat est, peccatum abesse, ibid. n. 45.
 Praescriptio immemorialis, & privilegium equiparantur, lib. 1. 10. 62.
 In praescriptione 30. vel 40. annorum titulus non est opus, nisi jus possidenti resistat, lib. 1. 17. 81.
 Praescriptio immemorialis potentior est quadragenaria cum titulo, ibid. n. 116.
 In praescriptione immemoriali servitutum scientia, sive patientia ejus, contra quem praescribitur, opus non est, neque prohibitio, aut interpellatio in negativis, ibid. n. 118.
 In praescriptione servitutis cum titulo, & bona fide patientia domini non desideratur, ibid. n. 123.
 Praescriptio nulla objici potest de jure Regio ab eo, qui titulo conductionis rem detinet, ibid. n. 125.
 Praescriptio juris percipiendi decimas in aliena Parochia non extenditur ad novalia, ibid. n. 131. Limitatur, n. 132.
 Praescriptio strictè est inter pretanda, d. n. 131.
 Praesentatus à patrono praesertur à patrona praesentato, lib. 2. c. 18. n. 98. in fin.
 Praesumptio una alia urgentiori eliditur, lib. 1. 7. 71.
 Praesumptio juris onus probationis transfert in adversarium, lib. 1. 16. 22.
 Omnis praesumptio cedit veritati, lib. 1. 20. 61.
 Praesumptio quoduplex, lib. 2. 6. 2. Juris onus probationis transfert in adversarium, n. 3. Limitatur, n. 4. Debet allegari, ibid. Juris praesumptione munus dicitur liquidissimam probationem habere, n. 5. Superat in judicio, nisi probetur contrarium, ibid. Juris praesumptio probat, etsi probatio instrumentaria desideretur de jure, n. 6. An probet ubi probatio, ut conditio requiritur? n. 7. Admittit probationem in contrarium juris praesumptio, non fictio, n. 8.
 Pretium justum quoduplex, lib. 2. 3. 6. legitimum consistit in indivisibili, n. 7. An excedi ex causa possit, ibid. Naturale cur ita dicitur, n. 8. Naturale est triplex nec in indivisibili consistit, ibid. Pretium justum rerum, si taxatum non sit, quale judicetur, n. 14. Pretium non ex particulari affectione, sed ex communi aestimatione regulatur, n. 24. Commune excedi potest ob specialem affectionem domini nolentis vendere, n. 25. Excessus est arbitrio boni viri taxandus, n. 26.
 Inter pretium, & valorem discrimen, n. 27. Pretiorum divisio, ibid. Pretium justum non constituitur ex naturali excellentia rerum, sed ex communi hominum opinione etiam infana, n. 28.
 Pretium excedere non licet ob maximas expensas mercatoris, n. 30. 31. ubi limitatur in mercibus ignotis. Pretium augetur justè ob pecuniariae damnaria adlit. ad Covar. Tom. I.

nam, quod ex venditione dominus sentit, n. 32.
 Secus ob commodum speciale emptoris, n. 33.
 Minuitur ob onus vel periculum rei, num. 34.
 Pretia rerum ex quibus circumstantiis crescere, ac decrescere soleant, n. 38.
 Pretium rerum, quibus emptor quaeritur maximè dimminuitur, n. 39. Pretii vilitas inopiam mercium solet generare, n. 42.
 Pretium rerum ad victum necessarium, an oporteat tempore necessitatis taxari? n. 46. Commune, & conventum quae sint, n. 49. Justum quomodo aestimandum quando res emptoris gratia venditur, quam dominus in tempus, quo plus valeret, foret servaturus, n. 55. Pretium rei venditae post tempus tradendae est, quod cui rei traditionis tempore, n. 59. Aliud erit, si fructus pendentes distrahantur, ibid. Quid in Hispania sit statutum circa pretium frumenti, quod anticipata solutione emitur, n. 60. Pretium justum quomodo considerandum ad laesionem ultra dimidium, n. 70. Consideratur juxta tempus contractus, num. 19. & 71.
 Praetor de minimis non curat, lib. 1. 3. 74.
 Praetor praesens semper debet aequitatem habere, lib. 1. 3. 86.
 Praeventioni est locus in causis mixti fori inter Iudicem Ecclesiasticum, & secularem, lib. 2. c. 10. num. 37.
 Prima tonsura utrum sit Ordo, & Sacramentum? lib. 1. 10. 34.
 Primpili uxor tenetur in subsidium, si vir solvendo non sit, pro administratione annonae militaris, lib. 1. 16. 39. Limitatur quoad bona paraphernalia num. 40. Filii quoque sunt obligati, etsi patri haeredes non existant, ibidem.
 Primpilatus quod officium fuerit, ibid. n. 41.
 Princeps superiorem non recognoscens, potest juxta propriam conscientiam judicare, lib. 1. 1. 19. Similiter, & Prorex, ibidem. Debet Princeps secundum propriam conscientiam judicare, n. 21. Optimum, ac pium consilium circa hoc Principibus proponitur, d. n. 19.
 Oportet, ut Princeps de sua privata scientia fidem faciat, cum contra acta judicat ad scandalum vitandum, ibid.
 Princeps poterit pro actore probare, ac fide digno non probante adversus eum infamem, ac pravum pronuciare, ibid. n. 20.
 Non est astrictus servare juris ordinem, ibid. n. 21.
 Ipsi creditur etiam in tertii praedictum, ibid.
 Principes debent esse constantes, & immobiles, lib. 1. 11. 32.
 Principi indecorum est, quomodo libè se retractare, ibid. num. 33.
 Potest tollere infamiam juris, facti non utique, ibidem, num. 38.
 In Principem verba injuriosa proferens, reus Majestatis non habetur, nisi per illa ejus honorem laeserit, ibidem, num. 40.
 Principes solent praes Majestate contumeliosa subditorum verba contemnere, impunitaque relinquere, ibid. n. 41.
 Quid possint circa jus naturale, & Divinum, lib. 1. 17. 82.
 Princeps non praesumitur juri alienius velle derogare, ibid. n. 140. Etsi minimum sit praedictum, num. 41.
 Idem est, si motu proprio, vel ex plenitudine potestatis rescriptorum expediatur, ibid. n. 142.
 Principis mens dubia ex precibus capit interpretationem, lib. 1. 20. 11.
 Princeps ultra dimidiam laesus agit intra 30. annos

I N D E X.

ex l. 2. C. de resc. vendit. non obstante statuto tempus restringente, lib. 2. 3. 92.
 Princeps, vel ab eo electi cognoscunt an officium tale sit, ut ad id filius proditoris admitti nequeat lib. 2. 8. 41.
 Principi omnes pœnæ sunt arbitrariæ, lib. 2. 9. 107.
 Potest legis pœnas immutare ante, vel post sententiam suam, ibid.
 Secularis nil in Ecclesiæ præjudicium valet statuere, lib. 2. 9. 130.
 Potest favore Baptismi delicti antea patrati veniam concedere, lib. 2. 10. 24.
 An ex suis contractibus dominium absque traditione transferat? lib. 2. 9. 26. cum seqq.
 Est animata lex, & plusquam illam potest, n. 27.
 Princeps donans dominium, & possessionem, sine traditione in donatarium transfert, n. 30.
 In Principem ex privatorum contractibus dominium absque traditione transit secus possessio, ibid.
 Principis concessio de eadem re, quam alii donaverat, non subsistit, nisi de prima gratia mentio fiat, num. 37.
 Principum palatia gaudent immunitate, lib. 2. 20. 239. Eandem possunt concedere privatis domibus, ibid.
 Privilegium, & præscriptio æquiparantur, lib. 1. 10. 62.
 Privilegiorum extensio non admittitur, lib. 1. 16. 14.
 In privilegiis, argumentum de majori ad minus non procedit, ibid. n. 24. & c. 17. n. 139. ejusd. lib.
 Privilegia multiplicanda non sunt, ibid. dict. n. 24.
 Habenti privilegium ad tempus coarctatum, temporis probatio incumbit, ibid. n. 34.
 Privilegia ampliationem ex rationis identitate recipiunt, ibidem.
 Privilegiatus contra pariter privilegiatum non gaudet privilegio suo, ibid. n. 38.
 Privilegium, ut in dubio instrumentum antèrius præsumatur, procedit etiam adversus possidentem, ibid. n. 52.
 Privilegium percipiendi decimas in Aliena Paro, chia non continet novalia, lib. 1. 17. 136.
 Privilegium, per quod tertio præjudicium inferitur, strictè debet interpretari, ibid. n. 137.
 Privilegium, quo res reducitur ad jus commune, est latè interpretandum, ibid. n. 138.
 Privilegium de non solvendis decimis, utrum comprehendat novalia, & possessiones post illud acquisitas, ibid. num. 143.
 Privilegium eximens à solutione decimarum, ut complectatur possessiones in posterum quarendas, debet habere expressam derogationem, cap. nuper 34. de decim. ibid. n. 144.
 Privilegiatus contra pariter privilegiatum non gaudet privilegio suo, lib. 2. 9. 40.
 Privilegium sexus honestati concessum est irrenunciabile, lib. 2. 1. 16. Idem est de eo, quod ob reverentiam parentibus tribuitur, ibid.
 Privilegia armata militiæ plurima, n. 17. Quid milites hodie eis patiuntur, ibid.
 Privilegio privatur, qui qualitatem, ob quam sibi competit, dolo inficiatur, n. 20.
 Privilegio: nequis conveniatur, ultra quam facere possit, quid contineatur, n. 30. Non pertinet ad debita, quæ ex delicto descendunt, n. 32.
 Illud habens carcerari nequit, n. 33.
 Privilegio qui vult uti, probare prius debet qualitatem, ob quam illud indultum est, lib. 2. 11. 9.
 Probatio an potior sit per testes, quam per instrumenta? lib. 2. 13. 115.
 Procurator Principis, vel Reipublicæ, absque mandato speciali potest in integrum restitutionem principaliter postulare, lib. 1. 6. 31.

Procurator de cuius mandati sufficientia dubitatur, præstita cautione de rato, admittitur, ibid. n. 35.
 Procurator quis sit, ibid. n. 47.
 Procurator per litis contestationem dominus litis efficitur, ibid. n. 57.
 Prohibetur accedere ad aliqua munera, non censetur obtentis privatus, lib. 2. 8. 58.
 Prohibito aliquo omne illud non licet, per quod ad prohibitum pervenitur, lib. 2. 16. 71.
 Promissio futuri matrimonii quam ob causam, quæ impossibilis est probationis, sponsus implere non tenetur, licet iudici interroganti negatur media abstractione, lib. 1. 2. 19.
 Promissio facta Deo de erogante in opus pium, statim est irrevocabilis, nec eget acceptatione, lib. 1. 14. 55.
 Sed ea obligatio tolli commutative autoritate Episcopi potest, ibid.
 Protestatio facta contraria non prodest, lib. 1. c. 1. n. 15.
 Provisio hominis facit cessare provisionem legis, lib. 2. 18. 103.
 Pubes impubertati proximus quoad corporis vires pro impubere habetur, lib. 2. 7. 50.
 Publicè interest, ne delicta maneant impunita, lib. 2. 1. 29.
 Pupillus si simul cum substituto etiam pubere moriatur, evanescit substitutio, lib. 2. 7. 52.
 Puniri debet quis in eo, quod deliquit, l. 1. c. 9. n. 17.
 Punitus pro eodem crimine iterum puniri non debet, lib. 2. 10. 2.
 Punendus est quisque in eo, in quo deliquit, lib. 2. 16. 50.

Q

Quantitas, quæ hodie in Hispania absque infirmatione donari potest, lib. 1. 11. 22.
 Minor sub majore in oratione affirmativæ continetur, lib. 1. 20. 79. Limitatur, n. 90.
 Qui non habet in bonis, luit in corpore, sed non in omnibus locum habet subrogatio, lib. 2. 1. 56.
 Qui non habet, unde solvat interesse parti offensæ, corporaliter coercetur, n. 57.
 Qui ad iudicium per calumniam vocat etiam in causa pecuniaria, si in bonis non habeat, corpore luit, n. 58.
 Qui luit in corpore, quia in bonis non habuit, profusus à pecuniæ solutione liberatur, n. 59.
 Qui in utero est, quando pro nato habeatur, lib. 2. cap. 8. n. 44. & 65.
 Qui in honore luere non potest, quia eo caret corporaliter puniendus est, lib. 2. 9. 61.
 Quantum detrahitur ex cumulo bonorum, ære alieno ante deducto, lib. 2. c. 2. n. 13.
 Quod omnes tangit, est, ab omnibus approbandum, lib. 1. c. 13. n. 40.
 Quod ipsis qui contraxerunt, obstat, & eorum successoribus debet ob stare, lib. 1. 14. 60.
 Quod aliquis interrogatus verosimiliter responderet, pro expresso habetur in dispositione, lib. 1. 19. 3. & c. 20. n. 83. ejusd. lib.
 Quod favore alicujus inductum est, non debet in ipsius detrimentum retorqueri, lib. 1. 20. 18.
 Quo abundat, non nocet, ibid. n. 80.
 Quod quis expendit, exigere potest ab eo in cuius cedit utilitatem, n. 8.
 Quod una via prohibetur, alia permitti non debet, lib. 2. 8. 88.
 Quod per alium facimus, nos facere intelligimur, lib. 2. 16. 53.

R

I N D E X.

R.

Redditus census debentur pro rata usque in diem, qua redemptio fit, sive in pecunia, sive in fructibus solvantur, lib. 1. c. 15. n. 47. & 48.
 Suntque integrè deponendi cum principali, ut eorum cursus impediatur, n. 47.
 Reductio ad arbitrium boni viri apud quem Judicem postulanda, lib. 1. 18. 31.
 Reductio ad arbitrium boni viri an possit renunciari? lib. 2. 12. 5. Apud quem Judicem sit perenda, n. 7.
 Regula ex exceptione solet ampliari, lib. 2. 5. 35.
 49. Declaratur per exceptionem, n. 39.
 Regula, & exceptio, est contrariæ sive utraque sub diversis rationibus juri convenit, n. 53.
 Regula standum est, donec probeatur exceptio, lib. 2. 12. 26.
 Ad relaxationem juramenti simulque rescindendum contractum citatio necessariò requiritur, lib. 1. 4. 23. Secus si duntaxat ad effectum agendi præstetur absolutio, ibid. n. 24. & 37.
 Utrum sit concedenda relaxatio ei, qui jam incidit in perjurium, ibid. n. 25.
 Ad effectum agendi relaxatio à quo Judice postulanda, ibid. n. 26. cum seqq.
 Relaxatio per quam contractus venit rescindendus ab eo Judice impetranda est, qui de illo cognoscere valet, ibid. n. 31.
 Judex Ordinarius Ecclesiasticus juramenta ad effectum agendi relaxat, & quis dicatur Ordinarius, ibid. n. 32.
 Ad absolutionem juramenti saltem semiplena probatio justæ causæ desideratur, ibid. n. 35.
 Concessa absolutione ad effectum agendi, juramentum quoad alia firmum manet, ibid. n. 38.
 Relaxato juramento ad effectum agendi, si contractus irritus declaratur non eget nova absolutione, qui juravit, ibid. n. 39.
 Relaxatio juramenti non datur ad agendum, cum obligatio concepta est in forma Camerae Apostolicæ, ibid. n. 40.
 Relaxatur etiam juramentum ad excipiendum, sed non ad reconveniendum, ibid. n. 41.
 Obtrita relaxatione juramenti ad effectum agendi, in casu authentic. Sacramenta puberum, minor debet petere restitutionem, ut adversus contractum validum, ibid. n. 42.
 Religiosus à suo Prælate interrogatus eisdè casibus, quibus laicus, potest delictum inficiari, lib. 1. 2. 11.
 Religioso gravi, optimæque opinionis nefas est, delictum agnoscere, quod non patravit, ob vitandum torturæ cruciatum, ibid. 51.
 Religiosus nequit fugere à carcere, in quò à suo Prælate detinetur, ibid. n. 72. Limitatur, ibid.
 Religiosis omnibus concessum est, ut ex fructibus, quos proprio labore perceperint ad eorum sustentationem necessarios, decimas non solvant, lib. 1. 17. 143.
 Reliquias defunctorum, quos Sanctitate floruisse credimus, an liceat ante iudicium Ecclesiæ colere? lib. 1. 10. 51.
 Cur non liceat vermes ex reliquiis Sanctorum venerari, remissivè, ibid. n. 53.
 Ad Episcopum attinet cognoscere, an reliquiæ, ejus Sancti sint, cuius esse, feruntur, ibid. n. 54.
 Reliquiæ Sancti si misceantur reliquiis non Sancti, ita ut separari nequeant, non sunt, ut venerentur, proponendæ, sed in decenti loco collocandæ, ibid. n. 55.

Faria addit. ad Covar. Tom. 1.

Remedium extraordinarium quando cesset, si ordinarium ad sit, lib. 1. 3. 67. cum seqq.
 Ut remedium l. 2. C. de resc. vend. locum habeat, quoad tempus inspiciendum ad læsionem, lib. 1. 5. 67.
 Remedium l. diffamari, C. de ingen. manumif. extraordinarium est, lib. 1. 18. 3. Non datur, nisi possidenti, n. 6.
 Remediis extraordinariis locus non est, ubi ordinaria supersunt, ibid. n. 4.
 Remedium l. si contendat, ff. de fideiussorib. competit, quanquam nulla præcesserit diffamatio, ibid. n. 13.
 Inter remedium l. diffamari, & l. si contendat, differentia, ibid. n. 14.
 Remedium d. l. diffamari, omnibus causis est commune, ibid. n. 43.
 Remedium l. 2. C. de resc. vendit. competit, rebus sub hasta distractis, lib. 2. 3. 41. Datur contra singularem successorem ex causa lucrativa, n. 81. Item in emptorem, qui cum eadem læsione comparavit, n. 82. Prærequiritur excussio bonorum primi emptoris ibid.
 An detur scienti justum rei pretium? lib. 2. 4. 9. cum seqq.
 Remissio, quæ in contractibus onerosis fieri dicitur, non est propria donatio, lib. 2. 4. 37. Debiti certi insinuationem requirit, secus si dubium sit, num. 39.
 Remissio injuriarum quid operetur, lib. 2. 10. 46. cum seqq. Expenfarum facta injurianti an alia damna in bonis data contineat? n. 75. Iuris proprii non præsumitur, nisi ad actum, qui geritur, desideretur necessariò, ibid.
 Remissio rationum reddendarum pro præterita administratione valet, lib. 2. 14. 13. sub ea non continentur extantia, n. 14. In generali non veniunt, quæ aliquis verosimiliter in specie non esset remissurus, n. 41.
 Remissio reliquorum pro futura administratione fieri potest de illis, ex quibus administrator locupletior factus non fuerit, num. 51.
 Renuncians cum juramento cessione bonorum eo auxilio non gaudet, nisi cedat in tertij præjudicium, lib. 2. 1. 55.
 Renuncians specialiter auxilio l. 2. C. de rescind. vend. eo uti non potest, lib. 2. c. 5. n. 6. Ampliatur, num. 7.
 Renuncians cum juramento exceptioni non numeratæ pecuniæ post solutionem agere ad repetendum solutum valet, n. 17.
 Ad renunciandum juribus suis homines necessitate coguntur, lib. 2. 4. 23.
 Renuncians cum juramento læsioni enormissimæ agere contra deceptorem non prohibetur, n. 29.
 Renunciatio juris ad Ecclesiasticum beneficium propriè cessio appellatur, lib. 1. 5. 56.
 Renunciatio proprii juris non præsumitur, l. 1. 9. 37.
 Renunciatio expressa præscriptionis in pacto retrovendendi non tenet, ibid. n. 41.
 Iuris proprii renunciatio præsumitur, ubi aliàs actus subsistere non possent, lib. 1. 16. 67.
 Renunciario legitimæ juxta formam c. quamvis, de pact. in 6. non revocatur filiorum nativitate, lib. 1. 19. 24.
 Renunciatio primogenij per supervenientiam liberorum retractatur, ibid. n. 25.
 Renunciario privilegij concessi sexus honestati, aut parentibus ob reverentiam non tenet, lib. 2. 1. 16.
 Idem est de militatibus privilegiis, n. 19. Quid de concessis nobilitati? n. 25. Similiter non valet renunciatio eorum, quæ miserationis causa indulgentur, n. 52.

P p 5

Generalis